

Foaie de duminică
Anul VII nr. 12 (323)
25 Martie 2018
Duminica a V-a din Post
 (a Cuvioasei Maria Egipteanca)
www.parohiamartisor.ro

*"În vremea aceea, luând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple, zicând: Iată, ne ducem sus în Ierusalim și Fiul Omului va fi dat căpeteniilor preoților și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor, care-L vor batjocori și-L vor bate și-L vor scuipa și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Atunci au venit la dânsul Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, și I-au zis: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Și Iisus i-a întrebat: Ce voiți să vă fac? Iar ei I-au spus: **dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și unul de-a stânga Ta, întru slava Ta.** Dar Iisus le-a răspuns: **Nu știți ce cereți!** Puteți să beți paharul pe care-l beau Eu și să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei I-au zis: Putem. Iisus le-a zis atunci: Paharul pe care Eu îl beau, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care Mă botez, vă veți boteza. **Dar a șede de-a dreapta și de-a stânga Mea, nu-Mi este îngăduit să dau decât aceluia pentru care s-a rânduie.** Când au auzit ceilalți zece, au început să fie mânioși pe Iacov și pe Ioan. Iar Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: **Știți că cei ce se socotesc cărmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care dintre voi va vrea să fie mai mare să fie slujitorul vostru. Și care va vrea să fie cel dintâi între voi să fie slujitorul tuturor, pentru că și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea viața preț de răscumpărare pentru mulți."***

(Marcu 10, 32-45)

Sfânta Maria Egipteanca se zugrăvește în biserici la ușile de la intrare. Acest lucru, ca și cântarea din Postul Mare "Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață" ne amintesc faptul că **în biserică, adică la Dumnezeu, intrăm pe ușile pocăinței.** Aceasta este poarta cea strâmtă care duce la Împărăția lui Dumnezeu. Toți oamenii sunt păcătoși, pe mulți îi mustră conștiința pentru păcatele săvârșite, dar **puțini cunosc adevărata pocăință.** Căci, spune Sfântul Ioan Scărarul, „**Una este tristă smerenie a celor ce se pocăiesc, și alta mustrarea de conștiință a celor ce încă păcătuiesc**". Fără adevărată pocăință nu ne putem apropia de Dumnezeu.

Pare șocant faptul că **Maria Egipteanca mai întâi s-a împărtășit și apoi a plecat în pustie pentru a-și birui patimile.** Am întâlnit creștini care se feresc de Sfânta Împărtășanie nu pentru că ar fi oprîți de duhovnic, ci pentru că se consideră nevrednici să se împărtășească. Pilda Sfintei Maria Egipteanca înfățișează faptul că **nu putem să nădăjduim vreodată că vrednicia de a ne împărtăși o câștigăm singuri. Hristos ne dă limpezimea de a ne vedea cu adevărat păcatele și de a le birui. Hristos este Cel care biruie în noi păcatul și moartea.** Primind noi împărtășania cu smerenie și cu nădejde, El șterge fărădelegile noastre și ne izbăvește de păcate, așa cum grăiește Apostolul citit astăzi: „**sângele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine, jertfă fără prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu**" (Evrei).

Lui Dumnezeu trebuie să-i cerem pocăința și lacrimile curățitoare, fără de care nu ne putem mântui. Să nu ni se pară păcatele noastre prea mici pentru o astfel de pocăință, gândindu-ne că sunt păcate mai mari pe care nu le-am făcut. Cât timp nu se afla în noi pocăința pentru păcatele noastre, nici nu ne vom da seama cu adevărat cât de adânc este hăul în care ne aruncă fie și numai un gând păcătos. Spunea Sfântul Ioan Scărarul: „**Socotesc mai fericiți pe cei ce au căzut și plâng decât pe cei ce n-au căzut și nu-și plâng păcatele lor. Căci căzând s-au sculat, dar cu o sculare fără primejdii.**"

Pocăința rodește dragostea de Dumnezeu, cea care ne apropie de El și ne face primitori ai iubirii Sale iertătoare. Evanghelia rânduită să se citească în ziua Sfintei Maria Egipteanca ne pune înainte faptul că **Hristos iartă o femeie păcătoasă pentru că a avut dragoste de Dumnezeu,** rostind acele cuvinte care destăinuie străfundurile iubirii dumnezeiești: "**Iertate sunt păcatele ei cele multe, fiindcă mult a iubit. Iar cui i se iartă puțin, puțin iubește.**" (Luca 7, 47). Despre astfel de oameni spune Sfântul Ioan Scărarul că **au schimbat dragostea de cele trupești cu dragostea de Dumnezeu.**

Să învățăm de la Sfânta Maria din Egipt că **drumul vieții noastre trebuie să aibă un singur sens: dinspre Egiptul păcatului spre Ierusalimul dumnezeiesc, iar semnul sigur că suntem pe drumul cel bun este crucea biruinței Lui.** Să nu ne lăsăm purtați de valul mulțimilor care, după ce au ieșit din Egipt și au văzut Ierusalimul, se întorc în Egiptul păcatului, ci să avem curajul Sfintei Maria Egipteanca de a ne face cetățenii Ierusalimului ceresc, chiar și **cu prețul îndurării pustiei.**

În urcușul postului ne-am apropiat de Ierusalim. Duminica viitoare vom prăznui intrarea Domnului în sfânta cetate. Evanghelia de astăzi ni-L înfățișează pe Iisus urcând drumul spre jertfă, urmat de ucenicii care, așa cum spune Sfântul Evanghelist Marcu, "erau uimiți" și "se temeau". Lor și nouă care dorim, ca și fiii lui Zevedeu, să fim întru slava Sa în împărăția Sa, Hristos ne descoperă **modalitatea de a urca spre împărăția cerurilor: a fi slujitorul tuturor.** Aceasta înseamnă dobândirea unei adânci smerenii, roada unei adevărate pocăințe, atât de adânci încât să ne biruie și uimirea și teamă față de sacrificiile noastre zilnice. **În Ierusalim nu pot intra decât cei pregătiți să se jertfească din iubire.** Să-I urmăm lui Hristos în acest urcuș al sacrificiului, pentru a ne învrednici să intrăm împreună cu El în slava Sa.

Preasfințitul Ambrozie - Sursă: episcopiagiurgiului.ro

Sărutul este semnul iubirii. Sărută cu adevărat picioarele lui Hristos cel care, citind Evanghelia, recunoaște faptele Domnului nostru Iisus și le cinstește cu o sfântă dragoste. Cu un smerit sărut, mângâie urmele pașilor lui Hristos. **Sărutăm pe Hristos, în sărutul Sfintei Împărtășanii: cine citește să înțeleagă** (Mt. 24, 15).

Biserica nu încetează să sărute picioarele lui Hristos și cere nu una, ci mulțime de sărutări în Cântarea Cântărilor (Cânt. 1, 2). Precum Preasfânta Maria Îi ascultă fiecare cuvânt, primește în inima sa fiecare cuvânt al Său când sunt citite Evanghelia și profețiile și ține toate aceste cuvinte în inima sa (Lc. 2, 51). Numai Biserica are și primește aceste sărutări, precum o mireasă, căci **sărutul este garanția nunții și darul căsătoriei.**

Sfântul Ambrozie, Scrisoarea 62 - <https://doxologia.ro>

Buna Vestire, începutul mântuirii noastre

www.crestinortodox.ro

Fecioara Maria este cel mai curat rod pe care neamul omenesc I l-a adus lui Dumnezeu, de la crearea lumii și până la sfârșit. Ea este numită „Născătoare de Dumnezeu”, căci întru adevăr ea l-a născut cu trup pe Fiul lui Dumnezeu. Aceasta taină depășește chiar puterea de înțelegere a îngerilor, precum spune un tropar închinat Maicii Domnului: „Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine,

Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat”.

În cele două praznice ale Postului Mare, **Buna Vestire și Răstignirea**, vedem două dimensiuni fundamentale ale iubirii lui Dumnezeu față de noi: **smerenia Sa desăvârșită, prin pogorârea Sa la noi și asumarea firii omenesti celei vătămate de păcat**, și dragostea Sa desăvârșită, împlinită în primirea suferinței și a morții „pentru noi și pentru a noastră mântuire”.

Salutarea îngerului: „*Bucură-te!*”, din momentul Bunei Vestiri, de neînțeles în suferințele răbdate de-a lungul vieții de Fecioara Maria, își dobândește înțelesul plenar abia în clipa Învierii Domnului Iisus Hristos din morți. Tot așa, luând învățătură din smerenia și răbdarea Maicii Domnului, și **noi suntem datori să credem că „pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi”** (Romani 8, 18), că greutățile vieții acesteia sunt prea mici față de odihna și bucuria vieții celei veșnice. Întreaga teologie a praznicului Bunei Vestiri este concentrată în **troarul sărbătorii**, care zice: „*Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu Fiul al Fecioarei se face și Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i cântăm: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!*”

Cum a apărut Postul Paștelui?

www.crestinortodox.ro

Postul Paștelui așa cum îl cunoaștem noi are o **foarte mare legătură cu Taina Botezului**. Afundarea baptismală, după cum ne învață Sf. Pavel, semnifică faptul că **noi suntem “sădiți” sau uniți cu Hristos în moartea și îngroparea Sa** și, prin aceasta, suntem uniți cu El și în Învierea Sa (Rom.6, 3-5).

Din acest motiv, în timpul primelor secole ale bisericii, **momentul principal al anului ales pentru oficierea botezului era noaptea de Paști**, când Biserica comemora îngroparea și învierea Mântuitorului.

Botezul nu era, că în zilele noastre, o ocazie familială, ci un eveniment public, la care participa întreaga comunitate.

În multe locuri, în timpul secolului IV, catehumenii- cei ce erau învățați pentru a primi botezul-parcurgeau în cele 40 de zile premergătoare inițierii lor de Paști, o perioadă de pregătire, **cu post aspru, privegheri și rugăciune, lepădări și slujbe zilnice. Instruirea lor** pentru botez începea, de cele mai multe ori, cu luni sau chiar cu ani înainte, dar acum, în săptămânile finale, totul era recapitulat și reaccentuat. În Ierusalimul secolului IV, catehumenii, în timpul acestor 40 de zile, mergeau la biserică zilnic timp de aproape trei ore.

În primele secole ale Bisericii, într-o măsură ce depășește cu mult imaginația multora dintre noi, există o conștiință trează a solidarității în întreaga comunitate creștină. Credincioșii simțeau, nu teoretic, ci real, că fiecare reprezenta un membru al singurului trup, și că **bucuriile și necazurile unuia erau bucuriile și necazurile tuturor... În acest mod, întreaga adunare ajungea să participe tot mai mult la cele 40 de zile de post, priveghere, rugăciune și învățare pe care le parcurgeau catehumenii**. Cele 40 de zile dinaintea Paștelui au devenit, an de an, un eveniment decisiv din experiență personală a fiecărui creștin, un eveniment împărtășit, o perioadă de învățare spirituală pentru întreaga comunitate, ca întreg.

Astfel s-a întâmplat că **postul care dura inițial o săptămâna și era premergător Paștelui- ținut de mulți creștini în timpul secolelor II și III- s-a transformat în secolul IV și în cele ce i-au urmat, în ținerea Postului Paștelui timp de 40 de zile**, așa după cum îl cunoaștem și azi. Prin urmare **Postul Paștelui are o orientare fundamental baptismală**, pe care o trecem adesea cu vederea și pe care trebuie să o redobândim...

Mitropolitul Kallistos Ware

Canonul nu este pedeapsă, ci mijloc de tămăduire

IPS Mitropolit Serafim

Păcatul este o boală sufletească, iar canoanele nu sunt pedepse, ci mijloace de tămăduire. **Suntem opriți de la împărtășire pentru un timp, pentru ca în această vreme să ne pocăim în mod deosebit pentru păcatele săvârșite, prin post mai aspru, prin rugăciune înmulțită, prin fapte bune...** Astfel **pocăința ne vindecă sufletul și atrage asupra noastră harul Duhului Sfânt**. Asprimea canoanelor arată gravitatea păcatului. De pildă, pentru **adulter**, Părinții opresc de la împărtășire **15 ani**; pentru **desfrânare 7 ani**; pentru **avort, 15-20 de ani**... Sf.Ioan Postitorul reduce până la jumătate și chiar mai mult numărul anilor celor care se angajează la post sever și fac sute de metanii pe zi, semn al unei pocăințe profunde.

INVITAȚIE: Suntem invitați să participăm sâmbătă, 31 martie 2018, la Peleraiajul de Florii din București.

Slujba Vecerniei va începe la Mănăstirea Radu Vodă la orele 14.30. Sfințirea stâlpărilor va avea loc la Mănăstirea Radu Vodă la orele 16.00. **Peleraiajul va începe de la Mănăstirea Radu Vodă** la orele 16.15 și se va desfășura pe următorul traseu: Bd.Mărășești - Bd.Dimitrie Cantemir - Str.Bibescu Vodă - Str.Șerban Vodă - Catedrala Sf.Spiridon - Str.Principatele Unite - Str.Ienăchiță Văcărescu - Biserica Sf.Ecaterina - Str.Bibescu Vodă - Colina Bucuriei - Catedrala Patriarhală (17.45).

Programul săptămânii 25 martie 2018 - 1 aprilie 2018

Duminică	25 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica Sf.Maria Egipteanca și Buna Vestire) - Pr.Dragoș
Duminică	25 martie	17 - 19	- SF.MASLU de obște la parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)
Luni	26 martie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Dragoș
Martți	27 martie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	28 martie	8.30 - 10	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Joi	29 martie		
Vineri	30 martie	8 - 10	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Taina Sf.MASLU - Pr.Dragoș
Vineri	30 martie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	31 martie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți (Sâmbăta lui Lazăr) - Pr.Dragoș
Sâmbătă	31 martie	16 - 19	- Peleraiajul de Florii
Duminică	01 aprilie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica Floriilor) - Pr.Ticu